

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαν . . . Φο. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Ἀγυπτῷ καὶ Ἑ-
ρσπῇ . . . Φο. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρούβλ. 25
Ἐξάμηναι τὰ ἡμέρη.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαν . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Λίγ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φο. χρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτίθενται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται ἡροσίαν δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ «Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσις». — Πολιτικὴ Ἐπιθεωρήσις. — (Ἐρνέστος Κουρτίου) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου). — Γενικαὶ ἀμειώσεις. — Ἡ Ἱατρικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ (ὑπὸ Κ. Κοκκολάτου). — Ποικίλα. — Ναυτικὴ τέχνη (Τὸ ναυτικὸν τῶν ἀρχαίων, κατὰ τὸν Βίκτορα Βέτση). — Ἐπιστημονικά (Φάσματα ἀπλανῶν ἀστέρων ὑπὸ Ἡλ. Γ. Βαλσαμάκη). — Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικὴ ἐταιρεία. — Ἀκαδημαϊκά. — Περί τινῶν χειρογράφων τῆς ἀρτι ἀποτεφρωθείσης Μονῆς τῆς Μαχαιράδος ἐν Κύπρῳ (ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλου). — Αἱ πληγαὶ τοῦ κόσμου. — Ἡ ὥρα τῆς τροδευχῆς (ποίησις ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κ. Α. Π.). — Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ (ὑπὸ PAUL JANET).

Η

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους αὐτῆς εἰσερχομένη εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἔτος, ρυθμισθήσεται οὕτως, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῶνται δι' αὐτῆς πᾶσαι αἱ τῆς κοινωνίας τάξεις, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος μέχρι τοῦ ὀλωςδῆποτε παιδείας ἀψαμένον· ἐφ' ᾧ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἄρθρα θέλουσι περιστρέφεσθαι τὸ πλεῖστον περὶ ζητήματα τῆς ἡμέρας (actualités), ἀποβλέποντα ἐνθεν μὲν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ταῖς ἄλλαις χώραις καθόλου πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως, ἐνθεν δέ, ὡς καὶ τὰ τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, φιλολογικὰ παραρτήματα πράττουσιν, εἰς τὴν παροχὴν ἐκάστη τάξει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων τερπνῶν ἅμα καὶ ἐνδιαφερόντων αὐτῇ. Ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλολογία πάντων τῶν ἐθνῶν, ἡ Πολιτικὴ, ἡ Καλλιτεχνία, τὸ Θέατρον, ἡ Ἐπιστήμη καθόλου, ἡ Μουσικὴ, τὰ Οἰκονομικὰ κτλ., πάντα θ' ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπιθεωρήσει. Τακτικῶς δὲ θὰ δημοσιεύωνται αἱ ἐξῆς Ἐπιθεωρήσεις: Πολιτικὴ, Φιλολογικὴ, Ἐπιστημονικὴ, Παιδευτικὴ, Θεατρικὴ πάντων τῶν θεάτρων, Μουσικὴ καὶ Οἰκονομικὴ, καὶ Μυθιστορήματα καὶ Διηγήματα τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν γραφίδων. Τὰ ἄρθρα θέλουσι γράφεσθαι ὑπὸ εἰδικῶν λογίων ἀνδρῶν, ἢ δ' ἐπιστάσια τοῦ φύλλου, ἀνατεθεῖσα εἰδικῶς ἀνδρὶ, θέλει ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὰ σπουδαιότατα τῶν φιλολογικῶν παραρτημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ περιοδικῶν συγγράμματα, πρὸς ἃ πᾶσα προσπάθεια καταβληθήσεται ὅπως ἐφάμιλλος ἡ Ἐπιθεωρήσις καταστῇ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων δηλώσεις, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐν ταῖς ἀντιπροσωπεύειαι ἐργασιῶν ἀπερρώφησαν τὴν προσοχὴν σύμπαντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ἀποβάλλουσι βαθυνδὸν τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν καὶ ἐν δευτέρᾳ νῦν τίθενται μοῖρα ἐπὶ τῇ ἀνελέξει ἐτέρων ζητημάτων, πολλῶ μᾶλλον βαρυσυμάντων ἐνεκα τοῦ ὅτι αἱ μὲν δηλώσεις τοῦ κόμπος Καλνόκη δὲν ἐξέρχονται τοῦ γνωστοῦ κύκλου τῆς διασαλπίσεως τῶν εἰρηνικῶν προθέσεων καὶ τῆς παγίσεως τῆς εἰρήνης, τοῦναντίον δὲ τὰ νῦν ἀνακινούμενα ζητήματα διὰ ψηλαφητῶν ἐπιχειρημάτων ἀποδεικνύουσι τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἔχουσιν ὅλως ἀντιθέτως πρὸς τὴν διὰ τῶν εἰρημίωνων δηλώσεων διαζωγραφηθεῖσαν. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐπανελημμένως διεκήρυξεν ὅτι ἡ τριπλῇ συμμαχία, οὐδένα ἐπιθετικὸν ἐπιδιώκουσα σκοπὸν, κύριον αὐτῆς προτίθεται μέλημα τὴν περιφρούρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας τῶν λαῶν, οὕτω δὲ λεληθὼς ἀνωμολόγει ὅτι, ἐπιτευχθέντος τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, περιττὴ ἀποβαίνει ἡ ἐξακολούθησις τῶν μεγάλων πολεμικῶν παρασκευῶν, αἵτινες ἐκφυλῶσαι καὶ τὴν ἐλαχίστην ζωτικὴν ἱκμάδα, εἰς παντελῇ σχεδὸν πενίαν περὶήγαγον τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ τοὺς φορολογουμένους, προὔκალεσαν δὲ τὰς σφοδρὰς τούτων διαμαρτυρίας ἀπανταχοῦ τῆς Δύσεως, ὅπου ὄντως μυρία ἀκούονται κατακραυγαὶ κατὰ τῆς πολιτικῆς τῶν ἱθυνόντων. Μικρὸν ὅμως παρήλθεν ἀπὸ τῶν δηλώσεων τοῦ κόμπος χρονικὸν διάστημα, τὰ δὲ πράγματα, ταχέως διαδεχόμενα ἀλλήλα, ἄρδην ἀνέτρεψαν τὰς διὰ τῶν δηλώσεων τούτων συλληφθείσας ἐλπίδας καὶ εἰς νέους ἐνέβαλον ἐνδοιασμοὺς τοὺς λαοὺς, βλέποντας τὰς μεγάλας τῆς Εὐρώπης δυνάμεις καὶ αὐτὰς ἐτι τὰς ἐλάσσονας οὐ μόνον ἐξακολουθοῦσας τὰς τέως πολεμικὰς αὐτῶν παρασκευάς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐφιστώσας τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου στρατιωτικοῦ συστήματος, ὅπερ ἀλλαχοῦ μὲν ἄρδην ἀνατρέπεται καὶ ἐπὶ νέων ὅλων βασίζεται βάσεων, ἀλλαχοῦ δὲ οὐκίκας ὑφίσταται μεταρρυθμίσεις ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν αἷς ἰσχύει χωρῶν. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι κατὰ πάντα σχεδὸν ἐπικυροῦνται διὰ τῶν πραγμάτων τὰ ἐν

τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐπανελημμένως λεχθέντα περὶ τῆς ἐκ-
κρεμοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ περὶ τῶν ἐπι-
κειμένων μεγάλων καὶ σπινδαίων στρατιωτικῶν μεταρ-
ρυθμίσεων παρὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κόμπος Κανλόκν,
ζητήσαντος νὰ παραστήσῃ τὸ ὅλως ἀσφαλὲς τῆς γενι-
κῆς εἰρήνης καὶ ν' ἀποκρούσῃ πάντα διύσχυρισμόν περὶ
κινδύνων, ἀπειλούντων ταύτην.

Καὶ ὁὕτως παρὰ τὴν φαινομενικὴν ἐπικρατοῦσαν
ὁμαλὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, μέγας ὑπονομεύει
ταύτην κίνδυνος, οὗ ἄνευ οὐδέποτε θὰ ἐπεβάλλετο ἡ
ἀνάγκη τοσούτων δαπανῶν, προκαλοῦσάν τὰς δικαίας
διαμαρτυρίας τοῦ φορολογουμένου. Τὴν ἀνάγκην ταύ-
την πρώτην ἐπαισθανθεῖσα ἡ κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτο-
ρος Γουλιέλμου ἔγνω, νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἀπὸ διετίας καὶ
ἐπέκεινα ἀνὰ τὸ στόμα πάντων τῶν Γερμανῶν φερόμενον
νέον στρατιωτικὸν νομοσχέδιον παρὰ τὴν προκληθεῖσαν
δι' αὐτοῦ κατακραυγὴν. ἥς τὰς συνεπείας φοβουμένη ἡ
κυβέρνησις δρακόντια ἐθέσπισεν ἀπ' ἀρχῆς μέτρα, οἷον
τὸ τηρῆσαι πλήρη ἐχεμύθειαν περὶ τῶν ἀνταλλαγησο-
μένων σκέψεων ἐν τῷ ὁμοσπονδιακῷ συμβουλίῳ, ὅπου
ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως κόμπος Καπρίβν.
Τοῦ νομοσχεδίου θερμοὺς προσῆλθε συνήγορος αὐτὸς οὗ-
τος ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ὁ ἀπειλήσας ὡς ἥδη ἐρ-
ρήθη, τὸ κοινοβούλιον δι' ἐπανελημμένης διαλύσεως,
ἀρχὴς οὗ ἐκλεγῇ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, εὐμενῶς ἔχουσα
πρὸς τὸ νέον στρατιωτικὸν νομοσχέδιον καὶ περὶ πλεί-
στον ποιουμένη τὴν ἄκρι κεραίας ἐφαρμογὴν τῶν σχε-
δίων αὐτῆς. Ταῦτοχρόνως τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα ἐκ-
στρατείαν ἐκίρουν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καί, ἐπανα-
λαμβάνοντα ὅσα ἄλλοτε ἔγραψαν ἐν ζητήμασι στρατιω-
κοῖς, πειρῶνται νὰ ἐπισείσωσι τὸ φάσμα τοῦ διμετώπου
πολέμου καὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ τούτῳ τὸ σύστημα τοῦ
πρώην ἀρχιγραμματέως, ὅστις, ἐν Φάρζιν τὰς διατριβὰς
ποιούμενος, ἀταράχως βλέπει τὰ περὶ αὐτῶν γινόμενα,
καίτοι ζῶντ' πάντοτε διατελεῖ ἡ φιλοπατρία αὐτοῦ, ὡς
δείκνυται ἐκ τῆς γλώσσης τῶν ὡς ὁργάνων αὐτοῦ θεω-
ρουμένων ἐφημερίδων. Οἱ μετὰ προσοχῆς ἐξετάζοντες τὸ
ῥῆθος καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ γερμανικοῦ τύπου ἀνευρί-
σκουσιν πιστὴν εἰκόνα τῶν κατὰ τὸ 1874 γραφέντων
παρὰ τῶν ἐρπετῶν τοῦ νῦν δουκὸς τοῦ Λαουεμβούργου,
ὅστις θέλων νὰ ἐπιτεθῇ τὸ δεύτερον κατὰ τῆς Γαλλίας,
σφόδρα καταπληξάσης αὐτὸν διὰ τῆς ταχείας πληρωμῆς
τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ διὰ τῆς ἀμέσου σχεδὸν
ἀνανήψεως ἀπὸ τῶν δεινοπαθημάτων ἀτεράμνου ζυγοῦ.
ἐκίρουντο ὅτι ἡ Γαλλία ἀγωνίζεται ν' ἀντεκδικηθῇ τὴν
ἡττὰν αὐτῆς καὶ ὅτι ἀνάγκη γένει κατ' αὐτῆς πολέμου
πρὸς ἀποσόδωσιν τῶν προσδοκωμένων δεινῶν τῆς Γερ-
μανίας, ἡττωμένης ἐν τῇ δευτέρᾳ πάλῃ. Ἡ τῶν ὁργάνων
τοῦ πρίγκιπος κραυγὴ τοσοῦτον ἀνυσύχνησε τοὺς περὶ
τὸν ἀείμνηστον Γουλιέλμον καὶ τὸν γερμανικὸν λαόν,
ὥστε ἐνθεν μὲν ἐνεκρίνετο τὸ σχέδιον ἐπαναλήψεως τῆς
τοῦ 1870 ἐκστρατείας, ἐνθεν δὲ παρωρμᾶτο ὁ πρίγ-
κιψ Βίσμαρκ νὰ ἐκτελέσῃ ταχέως τὸ σχέδιον αὐτοῦ
πρὶν ἢ ἀνανήψωσιν οἱ κατὰ τὸ εἰρημένον ἔτος τὸν
νῆδυμον καθεύδοντες, ὥσπερ ἡ τῆς Γαλλίας φοβερὰ
κατάπτωσις, τὴν δύναμιν ταύτην βλάπτουσα, ἥκιστα
ἐπέδρα ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσοροπίας καὶ ἀθικτὸν
κατέλειπε τὸ πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης ζατρίκιον.

ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΚΟΥΡΤΙΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Δ'.

Ὁ ὁμηρικὸς κόσμος.

Ἐν τῇ ὁμηρικῇ ἐποποιίᾳ ἐμφανίζεται ἡμῖν τὸ πρῶτον ὁ ἐλ-
ληνικὸς κόσμος· ἀλλ' ὁ ἐν αὐτῇ κόσμος δὲν εἶναι νεογνός, οὐδὲ
ζητῶν ἔτι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· συνίστησι κοινωνίαν ἐφηβόν, γενο-
μένην ἐν τῇ ὁριμότητι αὐτῆς, συντελέσασαν τὴν ἀνάπτυξιν αὐ-
τῆς καὶ ἐφωδιασμένην διὰ τακτικῶν θεσμῶν. Σαφῶς αἰσθάνε-
ται τις ὅτι ὑφίσταται ἀπὸ αἰῶνων, ὅτι τὰ μέλη αὐτῆς συνί-
δασιν τὴν ὑπεροχὴν, ἣν παρέχει αὐτοῖς ὁ κοινωνικὸς βίος ἐπὶ
τῶν ὑστερούντων λαῶν, τῶν μόλις ἀποζώντων ὑπὸ τὸ ἀρχέγο-
νον οἰκογενειακὸν σύστημα, ἄνευ κοινοῦ ἀρχηγοῦ, ἄνευ συγ-
κεκροτημένης κοινωνίας, ἀγνοούντων δὲ καὶ τὴν γεωργίαν καὶ
τὴν κτηματικὴν περιουσίαν καὶ τὰς ὑπὸ τῆς τέχνης κεκοσμημέ-
νας κατοικίας.

Ἀρχῆθεν ἦδη ὁ ἐλληνικὸς βίος ἐμφανίζεται ἡμῖν ἡρεισμένος
οὐχὶ ἐπὶ τῆς γεωργίας μόνον καὶ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τῆς ναυσιπορίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Εἶνε τοῦτο σύστημα,
ἐγκαινισθὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀσίας, μέχρη δὲ καὶ τῶν λε-
πτομερειῶν τῆς ἐποποιίας ἀνευρίσκει τις τῇδε καίκεϊσε διαφο-
ρὰν τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν γεωργικῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐ-
κεῖνοι παραδείγματος χάριν τρέφονται δι' ἰχθύων, οὓς ἀποστρέ-
φονται οὗτοι· ὡσαύτως ὁ ἰὼν ἀοιδὸς οὐ παύει ἐξυμνῶν τὴν
ἀφθονίαν τῶν κρεῶν, ἅτινα τρώγουσιν οἱ Ἀχαιοί, καὶ τὸ ἀδά-
μαστον θάρος, μεθ' οὗ ἐπιχειροῦσιν τῷ ἔργῳ. Κατὰ βῆθος ἐν
τούτοις αἱ τῶν φυλῶν διαφοραὶ αὐταὶ ἐπὶ τέλους ἐξηλεΐφθησαν,
πάντες δὲ οἱ κλάδοι τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, οἱ τῆς μεταναστά-
σεως μετασχόντες, δυνάμει τοῦ ἀμοιβαίου συγχρωτισμοῦ προσέλα-
βον χαρακτῆρα καὶ τρόπους ὁμοιομορφούς. Τὸ ἴδιον ἐκάστης
φυλῆς κεφάλαιον εἰσῆλθεν εἰς τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους περιου-
σίαν. Αἱ παλαιαὶ ἰωνικαὶ ἐκφράσεις, αἵτινες ἀνήκοντι τῷ λε-
ξολογίῳ τῶν ναυτῶν, διεσκεδάσθησαν χυδῶν ἐν τῇ γλώσσῃ,
ὥσπερ δὲ ὁ ὅχλος τῶν ἐναλίων θεῶν καὶ πνευμάτων τῆς Ἰω-
νίας βαθμυδὸν προσφειώθη πρὸς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, οὕτως
ἐν πάσαις ταῖς παραλλαγαῖς εὐρίσκονται ἐν χρῆσει οἱ ἰωνικοὶ
τρόποι.

Ἡ ἐμφυτος τοῖς Ἕλλησι φιλοκέρδεια ὥθησεν αὐτοὺς ἐνω-
ρις εἰς τὴν θεραπείαν πολλῶν βιομηχανικῶν κλάδων. Αἱ αὐταὶ
Πελαγίδες διὰ τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτῶν κανονίζουσι τὰ
γεωργικὰ ἔργα καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς θαλασσοπλοΐας, καὶ παρ' αὐ-
τοῖς δ' ἔτι τοῖς νωθροῖς Βοιωτοῖς εἰθίσται κατὰ μίανον μετὰ τὴν
ἀποπεράτωσιν τῶν ἀγροτικῶν ἔργων νὰ ζητῶσι καὶ ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης ὠφέλειαν τινα. Ὁ Ὀρχομενὸς ἐν Βοιωτίᾳ ἐστὶ πόλις
ἡπειρωτικὴ ἄμα καὶ ναυτικὴ, ἐντετυκτῆριον, ἐν ᾧ διασταυροῦν-
ται ἔξοχοι ἐκ πάσης χώρας καὶ εἰδήσεις παντὸς εἶδους, οὕτως
ὥστε ἡ τοῦ Ἀγαμέμνονος σκιά ἐρωτᾷ τὸν Ὀδυσσεά, εἰ κατὰ
τύχην ἤκουσέ τις ἐν Ὀρχομενῷ λαλοῦντος περὶ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ Ὀρέστου¹. Τὸ πρὸς πλοῦν ἱκανὸν πλοῖον ἦν ὡσαύτως ὄρ-
γανον ἀρπαγῆς καὶ βιαιοπραγιῶν, διότι τὸ ἐλληνικὸν ἀρχιπέ-
λαγος τοσοῦτον ἐξήγειρε τὸν πρὸς τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς τυχο-
διωκτικὰς ἐπιχειρήσεις ἔρωτα, ὥστε ἡ πειρατεία ἦν ἀσχολία οὕτω
συνήθης, ὡς ἡ ἀλεία ἢ ἡ θήρα. Οἱ πειραταὶ ἐχώρουν μέχρη
τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νεῖλου, αἱ δὲ κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα συναφθεῖ-
σαι πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς μάχαι, ἃς τέως μόνον ἐκ τοῦ Ὀμήρου
ἐγινώσκομεν, βεβαιοῦνται σήμερον ὑπὸ αἰγυπτιακῶν ἐγγράφων.
Οἱ αἰχμάλωτοι πειραταί, οἵτινες ἐπὶ τῶν αἰγυπτιακῶν τοιχογρά-

1) Ὀμήρ., Ὀδυσ., Α, 459.